

GUINEA

FOLKMÄNGD: 8,8 milj. / HUVUDSTAD: Conakry

GRUNDLÄGGANDE ILO-KONVENTIONER SOM RATIFICERATS: 29 - 87 - 98 - 100 - 105 - 111 - 138 - 182

■ Fackliga ledare och aktiva utsattes under året för dödshot, förföljelse, polisvåld och till och med mord. De två största centralorganisationerna i landet, som representerar 80 procent av de anställda i privat och offentlig sektor, Confédération Nationale des Travailleurs de Guinée (CNTG) och Union Syndicale des Travailleurs de Guinée (USTG) arrangerade två nationalstrejker under år 2006. De bemöttes med överdrivet våld av regeringen och minst elva personer dog. Den andra strejken slutade sedan organisationerna och regeringen nått en överenskommelse den 16 juni 2006.

LAGSTIFTNINGEN

Föreningsfrihet

Enligt arbetsmarknadslagen har alla löntagare utom militär och paramilitär personal rätt att bilda och gå med i fackföreningar.

Begränsningar för strejk

Löntagarna har strejkrätt men måste varsla tio dagar i förväg och arbetsgivarna kan tvinga dem till bindande skiljedom.

Strejker i oundgänglig verksamhet är förbjudna. Sådan verksamhet är brett definierad och omfattar, förutom sjukhus, polisen och armén, även transporter, radio och TV samt kommunikationer. De tre sistnämnda områdena faller inte inom ILO:s definition av "oundgänglig verksamhet" i strikt mening.

Inget skydd mot diskriminering

Kollektiva förhandlingar är tillåtna i lagen men den föreskriver inga åtgärder som kan förhindra antifacklig diskriminering eller skydda de fackliga organisationerna från arbetsgivarnas inblandning.

RÄTTIGHETERNA I PRAKTIKEN

Hotelser

Facklig verksamhet drabbas av ingripanden och trakasserier, i synnerhet från regeringstjänstemän på regional och lokal nivå. De betraktar alla oberoende fackföreningar som regeringsmotståndare. Strejker förekommer sällan på grund av de ökande hotelser som alltid förekommer dessförinnan. När strejker ändå bryter ut, kallas polis och säkerhetstjänst in för att gripa och förhåra fackliga ledare. Nationalstrejkerna år 2006 bemöttes av polisen med överdrivet våld (se vidare nedan) och ledde till så många som 22 döda.

KRÄNKNINGAR UNDER ÅR 2006

I december 2006 tillkännagavs att EU:s bistånd till Guinea skulle återupptas för första gången på fyra år, sedan staten upphört med sin kontroll av information och satt upp en fristående valkommission. Biståndet från EU frystes år 2002 då man fruktade att demokratin i landet var i fara och stoppades helt när de mycket kritiserade presidentvalet år 2003 återinsatte Lansana Conté till makten.

Dödligt våld mot demonstranter

När förhandlingarna med regeringen om upprepade krav på en fyrdubbling av lönerna och pensionerna bröt samman startade CNTG och USTG en femdagars nationalstrejk den 27 februari 2006. Strejken lamslog hela landet. Mot bakgrund av intervjuer med ögonvittnen rapporterade Human Rights Watch att två personer sårades och en dödades när säkerhetsstyrkorna öppnade eld mot demonstranter.

I början av mars 2006 meddelade de fackliga organisationerna att man nått en överenskommelse med regeringen och arbetsgivarna. Den skulle ge statstjänstemän en lönehöjning på 30 procent – långt under fackets krav – och 10 procents skattesänkning. Efter strejkerna tillsattes en nationell kommission för stabilisering och kontroll av oljepriset och andra förnödenheter.

Den 22 maj hotade CNTG-USTG:s gemensamma grupp med strejk igen, om regeringen inte respekterade marsöverenskommelsen. Den 8 juni 2006 startade de båda organisationerna än en gång en nationalstrejk, sedan samtal med regeringen om sänkningar av priset på bränsle och ris (den nationella stapelfödan) kollapsat. Den nio dagar långa strejken lamslog landet än en gång; nu under större våld från säkerhetsstyrkornas sida.

Dödshot

Strax innan nationalstrejken bröt ut, rapporterades att ministern för presidentens kansli, Fodé Bangoura, hotat USTG:s generalsekreterare Ibrahim Fofana, CNTG:s biträdande generalsekreterare Ahmadou Diallo och generalsekreteraren för Syndicat libre des enseignants et chercheurs de Guinée (SLECG, ett lärar- och forskarförbund), Luis Mbemba Soumah, till livet på gatan utanför franska ambassaden.

Mord

Den 24 maj, i en annan oroande händelse, blev en kvinna mördad i vad som verkar ha varit ett fall av fel identitet. Man tror att offret skulle ha varit Hadja Serah Rabiadou Diallo, CNTG:s generalsekreterare, som nyligen hotats till livet. Mordet ägde rum kort efter fru Diallos återkomst till landet. Offret körde en bil som liknade fru Diallos, bodde i närheten och liknade dessutom henne.

Bevakning

USTG:s generalsekreterare skuggades i flera veckor och en av "skuggorna", Yacouba Camara, en agent hos den statliga säkerhetstjänsten, hade den 26 maj gripits av säkerhetsvakter på en bank där hr. Fofana arbetade och befanns bära pistol. Camara stod och väntade på fackföreningsledaren när han greps.

Polisvåld – minst 11 dödade

Sedan uppskattningsvis 12 000 gymnasielärare gått med i strejken den 12 juni, vilket innebar att studentexamina måste senareläggas, anslöt sig också studenterna till protesterna mot regeringen över hela landet. Den dagen svarade säkerhetsstyrkorna med kraftigt våld mot demonstranterna och använde tårgas och plastkuler. Den 16 juni bekräftade polisen att 11 personer dödats. En grupp lokala organisationer rapporterade emellertid att 21 människor dödats i säkerhetsstyrkornas skottlossning mot demonstrationer över hela landet och den siffran vinner större tilltro. Utifrån intervjuer med offer och vittnen rapporterade Human Rights Watch att Guineas säkerhetsstyrkor begick mord, våldtäkter, överfall och stöld mot både demonstranter och förbipasserande.

Ordföranden för Afrikanska unionen, ordförandeskapet för EU och FN:s generalsekreterare uttryckte oro över våldet och dödsfallen efter det våldsamma förtrycket av demonstranter i juni 2006. Som Philip Jennings, generalsekreterare för den globala federationen UNI konstaterade, riktade sig polisens och regeringens förtryck "mot att förbjuda och försvaga CNTG:s och USTG:s möjligheter att agera och förhandla".

CNTG och USTG avbröt strejken den 16 juni, sedan regeringen gått med på lönehöjningar för offentliganställda, mindre höjningar av rese- och bostadsbidrag, sänkt pris på ris och permanenta anställningar för 12 000 lärare som varit kontraktsanställda. Den accepterade dessutom att de fackliga organisationerna skulle delta i alla möten om att höja eller sänka bränslekostnaderna. USTG:s generalsekreterare, Ibrahim Fofana, sade att "detta visar både Guineas befolkning och världen i stort att vi är en facklig organisation och inte ett politiskt parti. Vi vidtog våra åtgärder i löntagarnas namn och avbröt dem likaså i deras namn".